

HAGERI KIRIK

EELK Hageri Lambertuse koguduse infoleht, detsember 2018, nr. 30

Lehes:

Ennäe, Jumala riik on teie seas!

Jõulukell heliseb

Pühal Maal – Jeesuse jälgedes

Hageri palvemaja 200

„Elokäük“ – ühe vaataja mõtteid

Valminud on lastekoori plaat

25 aastat koos muusikaga

Raamatusoovitused

Jõululuulet

Koguduse II poolaasta kroonika 2018

Teated

Foto: Tiina-Liina Uudam

Hageri koguduse lastekoor

Ennäe, Jumala riik on teie seas!

Aga kui variserid Jeesuselt küsisid, millal tuleb Jumala riik, siis vastas ta neile: "Jumala riik ei tule ettearvatavalt ega öelda: "Ennäe, siin!" või "Seal!", sest ennäe, Jumala riik on teie seas!" Aga oma jüngritele ütles ta: „Päevad tulevad, mil te ihaldate näha üht Inimese Poja päevist, ja ei saa näha. Siis öeldakse teile: „Ennäe, siin!” või „Ennäe, seal!” Ärge minge välja ja ärge jookse selle järele, sest otsekui välg, mis taeva all valgatahes sähvib ühest kohast teise, nõnda on Inimese Poeg omal päeval.

Lk 17: 20-24

Vahel on võimalik variseride puhul ära tunda Jeesuse kriitikut ja kiusajaid. Antud evangeeliumitekst sellist võimalust ei anna. Ehkki variserid jälgivad Jeesuse tegevust kõrvalt, esindavad nad kindlasti inimesi, kes tunnevad Jeesuse käekäigu ja tegevuse vastu huvi. Meie tänase ühiskonna kontekstis esindavad variserid neid inimesi, kes ise kirikusse ei kuulu, aga kelle jaoks usu teema on väga oluline. Jüngrid võiksid siin omakorda esindada inimesi, kes peavad Jumala riigi teemat endale tuttavaks, et mitte öelda enda omaks.

Mõlemad kirjeldatud ühiskonnagrupid seisavad sama küsimuse ees: Millal tuleb Jumala riik?

Vastus, mille Jeesus annab, on ka sarnane: Jumala riik ei tule ettearvatavalt.

Siiski on vastustes ka väikesi erinevusi.

Väljaspool olijaile viitab Jeesus vajadusele märgata Jumala riigi kohalolekut.

Kui sageli esitatakse tänapäevalgi küsimust: Mille poolest kristlased erinevad nendest inimestest, kes kirikusse ei kuulu? Kas nad on paremad vms? Inimene on ikka inimene, kuulub ta siis kirikusse või mitte, sellega tuleb meil leppida. Palju hullem oleks siis, kui me ei saaks kuuluda kirikusse oma patu ja puuduste tõttu. Mis on aga kirikus kindlasti teisiti, kui väljaspool olijate ringis, on see, et „Jeesus on Kristus”. Ajalooline Jeesus on, Nikaia usutunnistuse sõnu kasutades, „Jumal Jumalast, valgus valgusest, tõeline Jumal tõelisest Jumalast, sündinud, mitte loodud...” Kristuse kohaloleku tunnistamine teeb kirikust kiriku, ei mitte see, et sinna on koondunud kuidagi teistsugused inimesed.

Millal tuleb Jumala riik?

Jumala riik tuleb meie juurde ikka ja jälle siis, kui me võtame vastu Kristust. Jumala riik on juba tulnud Jeesuse Kristuse sünniga, saanud tähenduslikuks ja täielikuks Tema ristisurma ja ülestõusmisega, saanud oma majesteetlikkuse Tema taevasse minekuga, aga on ikka meie keskel sõna ja sakramendi kaudu. Nii ei vaata me Kristusele ainult kui inimeste juurde tulnud Issandale, vaid ka kui kohal olevale ja tulevale Issandale.

“Ennäe Jumala riik on teie seas!” Seejuures ei saa unustada, kes on kes Jumala riigis. Inimene on ainult inimene, inimene ei määra Jumala olemist ja tulemist, inimene ei ole Jumala mõõdupuu. Meie aeg ja aja otsaamine on Jumala käes. Mis on tulev, on meie aega juba sisse kirjutatud Jumala tahte kohaselt.

Jüngritele, ülekantud tähenduses kristlastele, peab Jeesus aga oluliseks öelda: “Päevad tulevad, mil te ihaldate näha üht Inimese Poja päevist, ja ei saa näha” ja veel lisada: “Ärge minge välja ja ärge jookse selle järele...”

On tõsi, et kõik inimesed igatsevad võimsaid elamusi. Eran-diks ei ole ka usuinimesed. Olles kristlased ja kuuludes kirikusse, oleme me tuttavaks saanud nii oma kiriku jumalateenistusliku elu ja arusaamadega, kui ka teiste omadega. Küllap oleme leidnud, et kõikides kirikutes on midagi head ja midagi, mis ei meeldi. Lisaks jumalateenistuskule korrale on meie lugupidamine seotud sageli konkreetsete inimeste ja andekusega. “Vaata siin!” või “Vaata seal!”- teema on tänapäeva kristlaste jaoks vägagi tuttav. Läänelik turumajandusele orienteeritud ühiskond keskpärasust ei tunnista, rääkimata mahajääjatest. Küllap just seetõttu võib ka usuinimeste hulgas aeg-ajalt kuulda ohkamisi, et kui võiks ikka Jeesuse ajal elada ja Tema enda järgi käia, vaat’ see oleks midagi. Me ei suuda aga endale aru anda, kas meist oleks Tema järgijad. Tippsporti ja -sportlasi on hea vaadata, hoopis teine asi on ise spordiga tegeleda.

Üks päev Inimese Poja päevist ei ole meelelahutus ega põnev elamus, mida omadele võimaldatakse. See on teel olemine, kus Kristus on kaaslasteks.

Kui Kristus kirkastatakse on Jumala riik kohalolev.

Õnnistatud hetki Kirikus!

Jüri Vallsalu

Koguduse õpetaja

Jõulukell heliseb

Lia Kaljuste

On jõuluõhtu. Külma ja karge. Lumehanged on kõrged ja kohevad. Mustendaval taevavõlvil sätendavad tuhanded tähed. Teerada, mis viib küla keskel olevale kõrgendikule, valgustavad lumme asetatud küünlad. Kõrgendikul asub vana kivist kirik. Sajanditevanune. Kiriku müürid on paksudest tahutud põllukividest, isegi torn.

Vana on ka kell kirikutornis. Kellal on oma töö - ta peab helisema. Puhtalt ja kõlavalt. Ikka pimm ja pamm, pimm ja pamm. Kell on nõnda juba sajandeid löönud. Igal pühapäeval. Muudel päevadel ka, kui see on olnud vajalik. Iga löögiga kuulutab ta inimestele, et midagi tähtsat on teoksil. Midagi, millel on igavikuline väärtus. Väärtus üle aegade, üle inim põlvkondade.

Kell heliseb rõõmsalt ja kurbadel hetkedel. Vahel heledalt ja kiiremini - siis, kui kirikusse tuuakse lapsi, et neid ristida. Või siis, kui ümber altari kogunevad noored, kes töötavad ikka ja jälle kirikuuksest sisse astuda. Ja siis, kui altari ette tullakse kahekesi, et teineteisele eluaegset truudust vanduda.

Vahel heliseb kell kumedalt ja harvade löökidega. Siis, kui kirikust minnakse tee, kust enam tagasi ei tulda.

Ja juba sajandeid on kell näinud igal pühapäeval kirikusse tulijaid ning sealt minejaid. On näinud neid, kes sinna vaid haruharva satuvad ja ka möödujaid, kelle jalga kunagi üle kiriku lävepaku ei astu.

Täna on jõuluõhtu. Täna särab kirik tuledes. Seda võib juba kaugelt märgata igaks, kes kõrgendikule viivale teerajale astub. Avanevast kirikuuksest tulvab tulijaile vastu kutsuvat valgust. Kõige-kõige rohkem meeldibki kellal heliseda jõuluõhtul. See on pidulik helin. See peab kostma kaugele üle lumiste väljade, läbi karge talveõhu.

Kõik selles külas ja kaugemalgi peaksid kuulma sõnumit Jõululapse sünnist. Kellale meeldib torniaknast vaadata, kuidas inimesed tulevad jõulukirikusse. Ta kuuleb nende mõtteid ja näeb laste salasoove. Inimesi aina tuleb. Mööda teerada üles, ristteelt väravani, väravalt ukseni. Suuri ja väikeseid. Tuleb ettevaatlikult sammudes vanakesi, rahuliku kõnnakuga keskealisi, elavalt sädistavaid noori ja rõõmsalt kepslevaid lapsi.

Pikkamisi läheneb vana mees kepi najal. Kell mäletab, kuidas samas kirikus ristiti vana mehe isa ja vanaisagi. Nende pärast on kell ammu juba kumedalt ja aeglaselt löönud ning täna juba võbelevad nende kalmudel lastelaste süüdatud küünla-leegid. Vana mehe kõrval astub reipal sammul väike pojapoeg. Kell tunneb seda poissi, too on vahel torni roninud ja siitsamast aknast alla vaadanud. Ükskord sundis ta oma vallatusega kella isegi täiesti valel ajal helisema.

Rutates tulevad viimasel minutil pereemad ja -isad. Kell märkab, et nende peades keerlevad veel mõtted, kas kodus sai ikka kõik korda, ah oleks pidanud jõudma veel seda ja teist... kuni kirikust tulvab jõululaul need argihooled minema pühib.

Jooksujalu tulevad kaks väikest tüdrukut, teineteisel kõvasti käest kinni hoides ja rõõmsalt sädistades.

„Ma saan vist jõuluringiks lõpuks ometi oma unelmate nuku,“ ütleb pikem, „isal oli kodus nii kaval nagu.“ „Ja mina loodan väga seda uut lauamängu. Tead, seda patareidega.“ Juba tõttavadki nad kirikuuksest sisse. „Oi, kui põnev, kui põnev on jõuluõhtu,“ on viimane lause, mis kellani kostab. Kell näeb ka, miks inimesed tulevad küünaldest valgustatud teerada pidi kirikusse.

Kell näeb neid, kes ruttavad, et kohata Jõululast, kuulata sõnumit, laulda jõululaule ja tunnetada osadust. Nemad on jõuluõhtut väga oodanud, seda pühalikku hetke kirikus.

Mõned tulevad lihtsalt niisama vaatama, et siis taas oma teed minna. Nad arvavad, et jõulusõnum nendesse ei puutu. Jõululapsel ei ole nende elus ruumi. Jõululaul haarab vaid hetkeks. Kellahelin jätab hoopis ükskõikseks. Nad tulevad vaid korra, mõnel kutsujaks mälestus oma lapsepõlvest...või vanaemast. Tulevad, et siis minna taas oma teed. Eemale valgusest. Öösse.

Kell näeb tulijate hulgas ka neid, kellel on südames rahutus ja valusad haavad. Nad tulevad otsima rahu ja lootust.

Kell näeb neid, kes tunnevad üksindust. Olgugi iga päev teiste hulgas, on nad siiski üksi. Nad otsivad armastust.

Kell näeb neid, kes kannavad eneses leina. Nemad ootavad lohutust.

Kell teab, et kõik need, kes on tõemeeli otsinud Jõululast, kohtavad teda. Nad kogevad tänutunnet ja rõõmu, kogevad soojust ja armastust, lohutust ja lootust ning rahu oma südames. Neile saab tõeks inglikuulutus Petlemma väljadelt-jõulurõõm.

Kell heliseb ikka veel. Ka sellel aastal.

Pühal Maal – Jeesuse jälgedes

Ester ja Tõnu Lend

21.-29. oktoobrini oli meil meeldiv võimalus külastada Iisraeli, Püha Maad. See reis oli meile jõululingitus laste poolt. Sõitsime lennukiga Istanbuli, kus istusime ümber teise lennukisse, mis viis meid Tel Avivi. Lennujaama oli meile vastu tulnud buss, mis sõidutas meid kogu reisi vältel. Bussijuht oli 31-aastane noor palestiinlane Ibrahim. Kui bussijuht oleks olnud juut, siis poleks meil olnud võimalik igale poole sõita. Näiteks Petlemma linna ei lubata juute.

Poole viie paiku hommikul jõudsimme Petlemma hotelli. Sätsime end just magama, kui üle linna kajas minarettidest laul, mis kutsus palvetajaid mošesse.

Petlemmas külastasime Jeesuse sünnikirikut. See on mitme tiiva ja torniga ehitist, mida pole siin maal kunagi hävitatud, erinevalt paljudest teistest kirikutest, mis on paljude sõdade ajal maatas tehtud ja siis jälle uuesti üles ehitatud. Ukseava on nii madal, et sisseastumiseks tuleb kummardada (seda sellepärast, et ratsanikud hobuste seljas sinna sisse ei tram-biks). Praegu valitsevad kiriku kõige olulisemat osa kreeka õigeusu mungad. Pärast kahetunnist järjekorras seismist õnnestus meilgi ära käia Jeesuse Sünnigrotis (grott – võlvkoobas), mis asub nõ kiriku keldris.

Käisime ka Piimagrotis. Selle ümber on ehitatud ilus kaas-aegne kirik. See oli paik, kus Maarja imetas Egiptusesse põgenedes Jeesuslapsukest. Külastasime ka Karjaste väljal kabelit, kus ilmusid kord karjastele inglid ja kuulutasid Önnistegija sünnist. Meie giid, õpetaja Arne Hiob lugus meile seal Pühakirja ja laulsime üheskoos jõululaulu “Neil karjastel väljal”. Neid paiku oli palju, kus meie giid võttis Piibli välja ja lugus vastava kirjakohta.

Kolmandal päeval sõitsime Galileasse. Külastasime Kaper-naumas Peetruse maja varemeid. Ronisime üles mäele, kus Jeesus mäejuhtlust pidas, käisime Jeesuse ilmumise kabelis ja leivapaljundamise kirikus. Eriline käik oli ka Tabori mäele. Imetlesime bussijuhtide sõiduosavust. Mäele tõus oli 1,6 km järsk. Sellel mäel viibis Jeesus koos Peetruse, Jakoobuse ja Johannesega. Neile ilmusid ka Eelija ja Mooses. See oli paik, kus Jeesuse pale muudeti ehk kirkastati.

Tutvusime ka Haifa linnaga. On selline ütlemine - Haifa töötab, Tel Aviv lõbutseb, Jeruusalemm palvetab.

Naatsaretis külastasime Maarja kuulutuskirikut. Veel meenu-tame käiku Samaaria Jakobi kaevu juurde, kust ammutasime vett 33 m sügavuselt. See on kaev, kus Jeesus kohtus Samaa-ria naise. Ei jäänud ära ka suplus Surnumeres ja käimine Jordani jões. Surnumeri on 70 km pikk ja 17 m lai. Ta on 400 m alla merepinna ja sügavus on 300 m. Mõnes kohas on põhi kaetud mudaga. Aga seal, kus merevette läksime, oli põhi kaetud soolakristallidest känkratega, millele oli päris valus astuda.

Jeruusalemm on eriline oma vanalinna kitsaste tänavate ja linnamüüriga. Siin on kõrvuti mošee, sünagoog, õigeusu kirik, katoliku kirik, luterlik kirik. Ja need paigad - Ölimägi, Ketsemani aed, Püha Hauakirik, kus on nii Kolgata mägi kui

ka Jeesuse haud. Nutumüür on juutide tähtsaim pühapaik. Usutakse, et see on osa templi müürist, mille ehitas Herodes 1. sajandil e. Kr.

Ei jõuagi kõigist nendest kohtadest rääkida, kus me käisime ja mida nägime. Aga eriline tunne oli viibida neis paikades, kus Jeesus oma maapealse elu ajal liikus ja tegutses.

Igal õhtul peale õhtusööki oli meil vestlusring meie väga hea giidi Arne Hiobiga.

Meie reisigrupis oli 37 inimest. Nende hulgas kolm apteekrit, päris palju õpetajaid, kunstnikke ja paljude muude erialade inimesi. Kõige vanem oli 84-aastane mees, kes jõudis väga hästi kõigi teistega sammu pidada. Meil tuli väga palju jalgsi käia. Ühel päeval Jeruusalemmas kõndisime lausa üle 14 km. Mõtetes rändame veel tihti tagasi Pühale Maale. Kui näiteks kuulame Pereraadiost saateid Iisraelist, siis tuleb kohe pilt silme ette neist paikadest. Ja kui loeme piibliteksti sellest, kuidas Jeesus läks eesli seljas Ölimäelt läbi Kidroni oru üles Jeruusalemma, siis saab see sõna elavaks.

Taustaks Jeruusalemma linn

Hageri palvemaja 200

Septembrikuu keskpaigas tähistasime Hageri palvemaja 200. aastapäeva.

Laupäeval 15. septembril toimus palvemajas konverents „Vennastekogudus – kellele ja miks?“ Moderaatoriks oli EELK Usuteaduse Instituudi professor, kirikuloolane Priit Rohtmets.

Esitusele tuli viis ettekannet:

Tartu Ülikooli dotsent, ajaloolane Andres Andresen „Vennastekoguduse tähendusest Eesti ajaloo“; Vennastekoguduse peavanem, EELK Mustvee koguduse õpetaja Eenok Haamer „Vennasteliikumise sobitumine maarahva meelde“; Vennastekoguduse piiskop Friedrich Waas „Vennastekogudus Saksamaal“; Lavastaja ja näitleja Anne Tärnpu „Vennastekogudusest“; Eesti Teaduste Akadeemia president Tarmo Soomere „Usalduse väärtus kaasaegses ühiskonnas“.

Ettekannetele järgnes paneeldiskussioon, mida modereeris samuti Priit Rohtmets ja kus osalesid Andres Andresen, Anne Tärnpu, Eenok Haamer, Tarmo Soomere, EELK piiskop Joel Luhamets ning EELK Jüri koguduse õpetaja Tanel Ots.

Pühapäev, 16. september, oli täis traditsioonilisi sündmusi. Päeva juhatas sisse varahommikune võileibade meisterdamine. Kell 10 algas piiblitund, mille viis läbi piiskop Joel Luhamets. Laulis koguduse segakoor. Keskpäeval kutsus kirikukell jumalateenistusele Hageri kirikusse. Palvemaja juurde naastes oli aeg söögilauda istuda. Peale kehakinnitust andis pasunakoor palvemaja õuel väikese kontserdi. Aastapäeva koosolekul toodi tervitusi erinevatest kogudustest Eestist, Soomest ja Saksamaalt. Muusikalise osa sisustasid Hageri koguduse lastekoor, kammerkoor Lambertus ja pasunakoor.

Sigrid Pöld:

Hageri palvemaja 200ndal sünnipäeval korraldasime konverentsi ja mõtlesime, et teeme seda väärilt. Nii oli esinema kutsutud erinevate erialade professionaalid.

Püüdsime teemade spektri tõmmata laiaks. Nii tutvustas

meile vennastekoguduse ajalugu Eestis, Tartu ülikooli ajaloo õppejõud Andres Andresen. Oleme harjunud palvemajas käima ning see on meie elu loomulik osa. On aga hea, kui vahel meelde tuletakse, kuidas selline äratusliikumine üldse tekkis ja Eestimaale jõudis ning milliseid ülesandeid vennastekogudus on ajaloo täitnud. Tundus, et paljudele olid mitmed nüansid üllatuseks.

Saksamaalt oli kohal piiskop Waas, kes rääkis vennastekogudusest tänases maailmas. Tema ettekanne oli ääretult huvitav ja andis palju mõtlemisainet. Eelkõige sel teemal, et kui algselt oli Euroopas alguse saanud liikumisel oluline roll misjonitööl Ladina-Ameerikas ja Aafrikas, siis nüüd on praktiliselt vastupidi - sealsed vennastekogudused on suured, liikmeid palju ja tihti tullakse sealt vastusuunalisele misjonitööle.

Näitleja ja lavastaja Anne Tärnpu rääkis oma lapsepõlvest, kuhu kuulus sage palvemajas käimine. Tema jaoks ei ole tänaseni midagi muutunud ja tema arvates on oluline, et me neid hooneid hoiame, neis käime ning järgmistele põlvkondadele säilitame.

Kirikuõpetaja ja Eesti Vennastekoguduse peavanem Eenok Haamer rääkis vennastekoguduse ja Eesti rahvakultuuri põimumisest läbi ajaloo, vennastekogudusest pärit mõistetest, mis kostuvad rahvaluules ja vastupidi.

Eesti Teaduste Akadeemia presidendi Tarmo Soomere esituses kuulsime ettekannet faktide olulisusest ja nende mõistmisest.

Oli väga põnev konverents. Osalejaid oli palju. Konverentsile järgnes paneeldiskussioon, kus osalesid ka Jüri koguduse õpetaja Tanel Ots ja piiskop Joel Luhamets. Arutleti vennastekoguduse tähendusest ja jätkusuutlikkusest tänapäeval. Tõdeti, et inimesi jääb palvemajades järjest vähemaks, kuid nende olulisus pole kuhugi kadunud.

Pühapäevane pidupäev näitas, et palvemaja elab - palvesaal oli rahvast täis.

Foto: Vello Kuusmaa

„Elokäük“ – ühe vaataja mõtteid

Mai Mänd

Tänavu tähistasime Hageri palvemaja ehitamise 200. aastapäeva. Lisaks sellele, mis toimus septembri keskel – ajalookonverents ja pidulikud aastapäevakoosolekud – võib väärika tähtpäevaga seotud sündmuste hulka lugeda ka palvemajas toimunud teatrietendusi augustikuu teises pooles. Need otsekuu teadvustasid meie kogukonnas ja laiemaltki, et see hoone on olemas, elab ja tegutseb ning on inimestele vajalik.

Hageri palvemaja ei võtnud näitlejaid vastu esimest korda. Juba eelmise aasta suvel võis siin kümmekond korda näha Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia lavakunstikooli 28. lennu diplomietendust „...ja peaksin sada surma ma...“ See tõi majja tuhandeid inimesi, kes polnud siin varem käinud. Lavastaja Anne Tärnpu oli kaua otsinud kohta, mis sobiks taaseltatama meie vanade prohvetite sõnumeid, ja Hageri palvemaja jõudes oli talle selge, et siin see on. Nii sündiski koostöö ja tänavune lavastus oli juba loogiliseks jätkuks möödunud aastal rahva poolt hästi vastu võetule.

Tänavuse etenduse „Elokäük“ lavastasid Anne Tärnpu ja Eva Koldits. Seda võis näha seitsmel sumedal augustiõhtul. Kui möödunud-aastane lavastus oli hoogne, emotsionaalne ja massiivne, paljude näitlejatega, siis tänavune oli kammerlikum ja väljapeetum. Laval oli vaid neli näitlejat – Kaie Mikhelson, Katariina Tamm, Bert Raudsep ja Lauri Kaldoja. Väga oluline osa oli kanda ansambli „Triskele“ elaval muusikal.

Lood, mida näitlejad rääkisid, on pärit Eesti rahvaluule arhiivist Jakob Hurda ja Matthias Johann Eiseni kogudest, üles kirjutatud aastatel 1880-1910. Need on rahvajutud, mis põhinevad evangeeliumite sõnumitel. Etendust läbiva mõtte võib kokku võtta Matteuse evangeeliumi lausega: „Mida te iganes

olete teinud kellele tahes mu kõige pisematest vendadest, seda te olete teinud minule“. Ühesõnaga - inimeste omavahelised suhted, tehtud ja tegemata teod ja nende tagajärjed. Öömaja paluja tuleb oma katuse alla lasta, näljasele süüa anda, haigeid ja õnnetu toetada hea sõna ja teoga. Ühest jutust jäi kõlama küsimus: Kus on su hinge kodu? Kas inimesel on võimalik paremaks muutuda, elada eetilisemalt? Võis isegi tunduda, et nende juttude sõnum on liiga radikaalne: miks peaksime jagama oma vara, oma aega kellegagi? Küsime, kas ta on selle ära teeninud, küsimata endalt, mida mina olen ära teeninud. Lõpuks pidi vaataja-kuulaja tõdema, et meie aeg siin on igavikuga võrreldes väga üürrike ja kaasa võtta saame ainult selle, mis me oleme ära andnud. Kaasa saame ainult meile öeldud tänusõnad. Inimese põhiolemus ju ei muutu, need küsimused on olnud ühevõrra tähtsad nii sajandeid tagasi kui tänapäevalgi.

Lava oli paigutatud ruumi keskele, näitlejate iga liigutus, häälevarjund ja silmavaade oli hästi näha-kuulda, tekkis tunne, et vaatajad on ise selle lavastuse osalised.

Tartus tegutsev ansambel „Triskele“ on koos laulnud juba üle 20 aasta, neilt on ilmunud 7 CD-plaati. Nende muusikas on mõjutusi nii vanast soome-ugri pärandist kui hilisemast kristlikust kultuurist. Rahvakoraalid ja vennaste laulud, mida „Triskele“ lavastuses laulis, kuuluvad näitlejate tekstidega samasse aegruumi. See muusika peegeldab samuti 19. sajandi rahvapärast ristiusku. Vennastekoguduse laulud on pärit 19. sajandi alguse käsikirjalistest lauluraamatutest, paljud neist lõuna-eesti murretes. Need rõhutavad siirast südameusku, olulisel kohal on nägemused ja Jeesuse kannatused.

Lisaks vennaste lauludele lauldi rahvakoraale, mille viisid on üles kirjutatud rahvasuust 20. sajandi alguses. Tollal lauldi neid „keerutusega koraale“ eestlaulja järgi ning ka väljaspool kirikut, kus need hakkasid elama n.-ö. oma elu. Sageli on ära tuntavad luteri kirikus kasutusel olnud viisid, neid on kas lihtsustatud või vastupidi, kaunistatud. Rahvakoraalide tekstid pärinevad 19. sajandil kasutusel olnud lauluraamatutest. Vaimulik rahvalaul on eesti kultuuris ainulaadne fenomen, tänu ansambli „Triskele“ sügavale huvile selle muusika kogumise ja esitamise vastu elab see edasi. „Triskele“ lauldud ja mängitud imeline muusika haakus väga tugevasti lavastuse tekstidega. Ammused rahvajutud said elavateks ja hägustusi piirid olnu ja oleva vahel, kuulajad said aimu meie esivanemate

mõttemaailmast ja tõekspidamistest. Eriti kaunid olid flöödisoolod ja üks Tarmo Tabase poolt lauldud a capella laul, õigemini palve, inimese kõnelus Jumalaga.

Enne ja pärast etendusi võis palvemaja söögisaalis vaadata näitust vennastekoguduse ajaloost.

Augustiõhtud vana palvemaja õuel said otsekui valgemaks, kui sajad inimesed vaikselt juteldes või endamisi mõtteid mölgutades oma autode poole sammusid, teed valgustamas vaid taskulamp või nutitelefoni silm, ja võisid sügaval südames tõdeda: Jumal on igal pool ja meis endis.

Valminud on lastekoori plaat. Palju õnne!

Sel sügisel tähistas Hageri koguduse lastekoor oma 10. sünnipäeva. Kohtusime koorijuhtide Merle Libliku ja Sigrid Põlluga, et rääkida lastekoorist.

Kuidas sai lastekoor alguse?

Merle (M): Kümme aastat tagasi oli Hageri pühapäevakoolis palju lapsi. Mõtlesime, et oleks tore nendega laulda ja nii hakkasimegi lastekoori tegema.

Sigrid (S): Mina tegutsesin siis veel Tallinnas Maraka lastetoas. Tahtsime Hageris väiksematele lastele tegevust pakkuda ja andsime neile erinevad pillid kätte, suuremad laulsid. Laulsime vaimulikke laule ja mängisime pillidega. Alguses olid kõige suuremad tüdrukud 7-aastased ja kõige väiksemad lapsed 3-4-aastased.

M: Praegu on alumine vanusepiir sama, aga suuremad on vanemad kui tookord. Siis alustasime ja lõpetasime proovi Inglilauluga.

Millal teil oli esimene laulmine kirikus?

S: Samal aastal ehk 2008. a. jõulude ajal laulsime kirikus Kellalugu. Mitmed ideed võtsime beebikoolist üle. Juba algusest peale sai tavaks laulda suurtel pühadel. Otsustasime varakult siduda prooviaja pühapäevakooliga, et lapsed ei peaks ekstra kohale tulema. Alguses kestis proov 30 minutit, nüüd 45 minutit.

Kui vaadata tagasi nende kümne aasta peale, siis kas on mingi üritus või muu asi, mis eriliselt meelde tuleb?

S: Aastad on olnud väga erinevad. Erinev on olnud ka koori koosseis. Kas on rohkem pisemaid, rohkem vanemaid? Vahel on olnud madalseis, kus üldse vähe lapsi. Kaks aastat tagasi tegid mõned lapsed bändi, teised laulsid.

Oleme käinud kahel laulupeol: Suure-Jaanis ja Tartus. Eriti Tartu laulupidu oli lastele väga võimas elamus. Meil oli uhke koorisilt, keegi lastest ise tegi. Meelde tulevad ka erinevad esinemised lastelaagris.

M: Huvitavad on olnud laulmised koos Lambertusega nii jumalateenistusel kui plaadil. Paljud lastekoori lauljad on

Foto: Tiina-Liina Uudam

Lambertuse lauljate lapsed, seega on olnud loogiline koostööd teha.

Oleme laulnud jõuludel, emadepäeval, isadepäeval. Varem ei ole meil suuri projekte olnud, mistõttu oli Simojoki projekt põnev ettevõtmine.

Kuidas Simojoki projekt alguse sai?

M: Simojoki projekt jõudis meieni Tero Ruotsala kaudu. Soomekeelne plaat oli just valmimas ja Pekka Simojoki otsis kedagi, kes teeks sama eesti keeles. Tero mainis Pekkale, et äkki oleksime meie sellega nõus. Tahtsime seda juba eelmisel aastal teha, aga mina olin enne seda ära ja Sigrid üksi ei jõudnud sellise suure projektiga tegeleda.

S: Selline projekt on meeletult suur, kuigi see võib-olla välja ei paista. Kõik algas sellest, et meile toodi soomekeelne plaat. Kuulasime seda mitme inimesega ja otsustasime pakkumise vastu võtta. Siis algas tõlketöö. Kõigepealt tegi Lia Kaljuste esmase tõlke. Korduvalt saatsime tekste edasi-tagasi ja parandasime, et mõte oleks õige ja tekst lastele sobiv. Lõpuks seadsime Merlega mitu õhtut järjest sõnu paremini muusikasse, mõtlesime rütmi ümber, et oleks eesti keelele omasem. Siis otsustasime, millised osad anname solistidele, millised kogu koorile. Suur eeltöö oli Teroga koos nootide korrigeerimine. Hiljem koori ees selgus, et mõned asjad siiski veel ei toimi. Saatsime lastele noodid- ja helifaile kodus õppimiseks, tegime eraldi solistidega proove. Kogu protsess oli kõigilt pingutust nõudev.

Kuidas lapsed projekti suhtusid?

M: Väga tore oli näha, et lapsed ise olid ka hästi motiveeritud ja õhinas. Arvasid kohe, et on äge projekt. Neile meeldisid kohe nii laulud kui ka bändiseade ning paljud soovisid soolot laulda. Keegi ei virisenud kordagi selle projekti jooksul.

S: Laste tagasiside on olnud väga positiivne.

Pidime eeltööprotsessis ka sellele mõtlema, et laste vanusevahe on väga suur (lindistamise ajal 3-13 aastat). Et väiksemate koormus ei oleks liiga suur, tegime näiteks ka eraldi poiste ja tüdrukute laulud.

Olete ka kammerkoor Lambertuse koorijuhid. Kuidas erineb töö lastega tööst täiskasvanutega?

M: Suhete teemat peab rohkem jälgima.

S: Laste metoodika on see, et hästi palju peab käega näitama, kas meloodia läheb kõrgemale või madalamale. Lapsed reeglina ei loe nooti, kuigi meie kooris on osad lapsed nii nutikad, et kohe märkavad, kui laulame teisiti kui noodis kirjas. Lapsed on väga tähelepanelikud. Aeg-ajalt peab lapsi ka korrale kutsuma.

M: Lastega töötades peab proovis ära tegema kogu töö, ka sõnad selgeks õpetama. Suured loevad nooti ka, aga väiksed veel mitte.

Töö lastega sõltub väga palju vanematest.

S: Jah, vanemate roll on lastekoori tegevuses ja õnnestumises ülisuur. Alustades sellest, et vanem toob lapse kohale, innustab, käib esinemisi kuulamas. Salvestamise puhul oli oluline, et vanemad olid nõus lapsed stuudiosse tooma ja ootama ning vajadusel toitlustamist korraldama. Ilma selleta oleks raske plaati teha. Just need ekstra tegevused tavaproovide kõrval on tähtsad, arvestades seda, et igal perel on oma graafik.

Foto: Tiina-Liina Uudam

Kas Simojoki projekti jooksul oli ka midagi üllatavat?

M: Meie jaoks oli see üldse esmakordne kogemus sellise projektiga – lastega plaadi salvestamine, mistõttu oli keeruline nt salvestusplaani teha. Salvestamine sujus aga oodatust lihtsamini ja lapsed olid väga tublid ning suutsid laulud palju kiiremini sisse laulda, kui me Sigridiga enne arvasime.

S: Esimesel stuudiopäeval lindistasime üksteist laulu, teiseks päevaks jäi ainult viimane laul pluss veel pool päeva teise hääle lindistamine. See oli kindlasti üks suurem üllatus meie jaoks. Veel üllatasid solistide suurepärase soolod. Ka see üllatas, et lapsed väga soovisid soolosid laulda.

Tihti on kooril üks juht, aga teie olete kahekesi ...

M ja S nagu ühest suust: Ma ei jaksaks üksi teha!

M: Kogu asi jääkski tegemata. Üks asi on proovide tegemine, aga koos planeerimine ja koos vastutuse jagamine on eriti hea. Sa tunned, et kõik ei ole ainult sinu peal.

S: Üksi tegemine on väga raske.

Tavaliselt on kooris palju tüdrukuid ja vähe poisse. Hageri lastekooris on just vastupidi. Kuidas see mõjub?

S: See on ühtepidi väga äge ja teistpidi ka väga raske. Tavaliselt on tüdrukud, olenemata vanusest, kooriproovis äärmiselt distsiplineeritud. Kui aga teatud vanuses mingi hulk poisse kokku saab, siis pole lolitamisel otsa ega äärt. See on väga

väsitav. Aga teisest küljest poiste ehedus, poiste laulurõõm ja poiste hääled - see on väga imeline ja haruldane. Kahju, et varsti tulevad häälemurded ja paljud poisid ei saa enam lastekooris laulda.

M: Plaat sai selles mõttes õigel ajal tehtud!

Millisena näete järgmist kümmet aastat? Millised on teie plaanid lastekooriga?

S: Seoses sellega, mis sai just öeldud, on minu soov, et poisid ära ei kaoks. Tahaks neid rakendada lastebändis ja lastekooris. Kellel hääled, saab laulda, ja ülejäänud suuremad mängivad pilli. Et oleks oma bänd ja lastekoor koos.

M: Raske on lastekooriga nii pikka aega ette planeerida, sest koosseis muutub pidevalt. Ma arvan, et juba järgmisel aastal ongi teine koosseis. Pigem vaatame aasta korraga, et mis seltskond on.

S: Olen Merlega nõus. Teemegi nii, et vaatame igal aastal,

mida me saame nende lastega teha, kes parasjagu laulavad. Paratamatult vanus muutub – ühel hetkel peame lastest lahti laskma, kuna nad saavad lastekoori jaoks liiga vanaks. Teine teema on lastebänd, kes toetab koori ja võimaldaks seda, et ei oleks kogu aeg ainult klaverisaade. Simojoki projekt tõi välja, et kooril on tohutu potentsiaal. Mina näen arengut just selles, et tekitada selline kapell või oma bänd, kus oleks lauljad, bänd ja koor koos.

M: Tulevikus võiks kasvada selline bänd, kus noored mängivad pilli, loovad ise laule, panevad tehnikat üles jne. Loodan, et lapsed võtavad ise initsiatiivi enda kätte, aga see võtab muidugi aega.

Südamlik tänu Merlele ja Sigridile suurepärase töö eest ning palju õnne juubeliks!

Interjuueeris Louise Flensburg Lend

Foto: Tiina-Liina Uudam

Mis Sulle plaadi tegemise juures kõige rohkem meeldis või ei meeldinud?

Milline on Sinu lemmiklaul plaadil?

Vastavad lapsed:

Jaagup: „Mulle meeldis see, et sain kahes laulus soolot laulda ja need laulud meeldivad mulle väga. Üldse meeldib mulle see koor ka ja lemmiklaul on „Torm“.

Luukas: „Mulle meeldis plaadiesitluskontsert, sest tundsin, et meile kõigile meeldis rõõmuga laulda. Lemmiklaul plaadilt on „Kogu maailm“.

Anette: „Mulle väga meeldis projektis osaleda – toredad laulud on ja huvitav salvestamise kogemus. Oleks tahtnud isegi rohkem proove teha, et laulud veelgi rohkem selgeks saada. Lemmiklaul on „Elukoolis“.

Paul Mihkel: „Mulle meeldis pildistamine CD-plaadi ümbrise jaoks ja esitluskontsert. Lemmiklaulud on „Torm“ ja „Taevasa peopesal“.

Jaan Eerik: „Mulle meeldis Rapla stuudios lindistamine, sest siis sai pauside ajal pinksi mängida. Lauludest meeldivad mulle „Elukoolis“ ja „Puuviljasalat“.

Noah: Mulle meeldis koos laulmine ja et sõbrad olid koos. Ei meeldinud, et ei saanud solist olla. Lemmiklaulud on „Rõõmumootor“, „Elukoolis“, „Torm“, „Puuviljasalat“ ja „Kogu maailm“.

Johannes: „Mulle meeldis kuulata, kuidas Jaagup laulab „Elukoolis“ ja nii väga meeldis, kuidas Ruuben laulab „Puuviljasalat“ soolot. Ralliauto laul ehk „Rõõmumootor“ meeldib ja tüdrukute laul „Andestamise laul“ väga ei meeldi. Aga lemmiklaul on „Elukoolis“.

Ruuben: „Mulle väga meeldis stuudios laulmine ja koos olemine. Lemmiklaul on „Torm“.

Marta: „Mulle meeldis, et sain laulda II häält ja ise seda ka välja mõelda. Lemmiklaul on „Taevasa peopesal“.

Ja mõned mõtted ka koorijuhtidelt:

Merle: „Lastega plaadi tegemine oli väga tore kogemus. Rõõm oli kogeda, kuidas lapsed olid motiveeritud ühise eesmärgi nimel tegutsema, kuidas nad üksteist toetasid ja julgustasid, kuidas rõõmsad ning kaasahaaravad laulud jõudsid laste südamesse ja panid silmad särama. Ühte ainukest lemmiklugu on raske välja tuua, kuna igal laulul on oma hea sisu, karakter. Kui mõni välja tuua, siis näiteks „Andestamise laul“, „Torm“, „Taevasa peopesal“, „Igaüks on kaunis“.

Sigrid: „Minule meeldis ka väga laste rõõm kogu protsessi vältel. Imetlesin eriti kõige nooremate vastupidavust. Ja millise entusiasmiga nad laulsid! On tõesti väga keeruline välja tuua üht lemmiklaulu, sest paljud meeldivad ja võiks öelda, et iga päev on uus lemmiklaul. Aga hetkel tooksin esile laulu „Igaüks on kaunis“ ja „Taevasa peopesal“.

25 aastat koos muusikaga

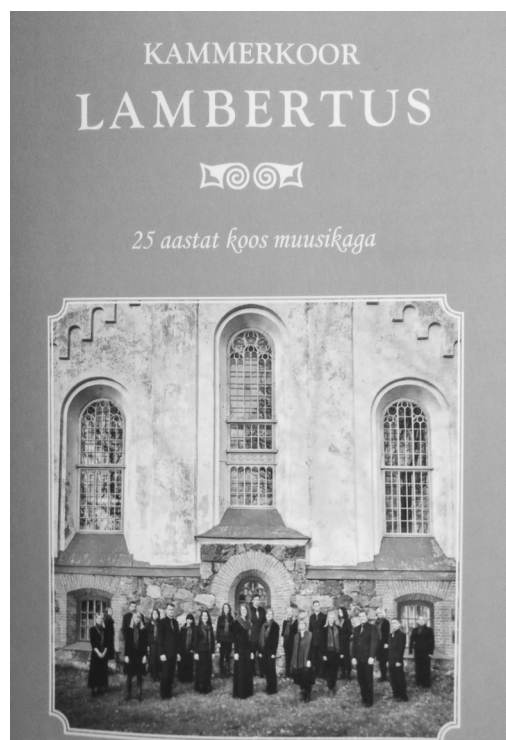
Aivi Sepp

Hageri koguduses on juba veerand sajandit tegutsenud kammerkoor Lambertus.

Seda väärikat sünnipäeva tähistasime 20. oktoobril kontserdiga Hageri kirikus.

Kontserdi põhiosa moodustas klassikaline eesti heliloojate koorimuusika, mis on Lambertuse repertuaaris olnud olulisel kohal läbi aastate. Võiks lausa öelda, et see on meie koori kuldvara. Siinkohal on sobiv mainida ka mõned autorid ja pealkirjad: Johannes Kappel „Su juures üksi, oh Jumal“, Evelin Kõrvits „Ütle, mis on inimene“, Kadri Hunt „Mina usun armastust“, Piret Rips-Laul „Ma tõusen tuhand üles“ ja „Taivaheminek“, Matis Metsala „Ta tuli taevast“, Mart Siimer „Unelaul“. Uute lauludena kõlasid: Erkki-Sven Tüür'i „Kui vaikivad päevased tuuled“ ja Rein Kalmuse „Ma tõstan oma silmad“ lausa esmaettekandes. Veidi särtsu ja elevust tõid kavassee Pekka Simojoki laulud, mis on mõne aasta eest salvestatud meie neljandale plaadile „Ülistus“.

Koori oli saatmas bändi koosseisus: Tero Ruotsala (kitarr), Hannes Nõlvak (klaver), Mattias Haamer (basskitarr), Daniel Reinaru (trummid). Kahte laulu saatis klaveril Maarian Lend.

Ja meie solistid: Liis Mäesalu, Rael Jüriado, Samuel Reinaru, Lauri Lend, Mirjam Lilleoja ja Marta Pöld – te olete imelised!

Aastapäevakontserdil oli algkoosseisust kohal kolm lauljat, kes on järjepidevalt 25 aastat kooris laulnud.

Sünnipäevakülaliste seas oli kuulamas ja ka kaasa laulmas meie sõpruskoor Franciscus-koor Soomest Raumalt. Oo seda rõõmu!

Rõõmsad võime olla sellegi üle, et koori aastapäevaks sai valmis Lambertuse kroonika „Kammerkoor Lambertus: 25 aastat koos muusikaga“. See on põgus ülevaade koori tegevusest sõnas ja pildis veerandsaja aasta jooksul.

Kroonika koostajana kirjutasin eessõnas: „Loodan, et siin on avastamis- ja äratundmisrõõmu, veidi nostalgiat, mis vürtsitatud päris rikkaliku faktimaterjaliga. Meeleolukat rännakut Lambertuse ajalukku ja tere tulemast lisama omi mälestusi järgmisesse kroonikasse.“

Ennekõike on raamat mõeldud muidugi Lambertuse endistele ja praegustele lauljatele, aga kindlasti leiab siit põnevad lugemist ka kõrvaltvaataja, kuulaja ja kaasaelaja.

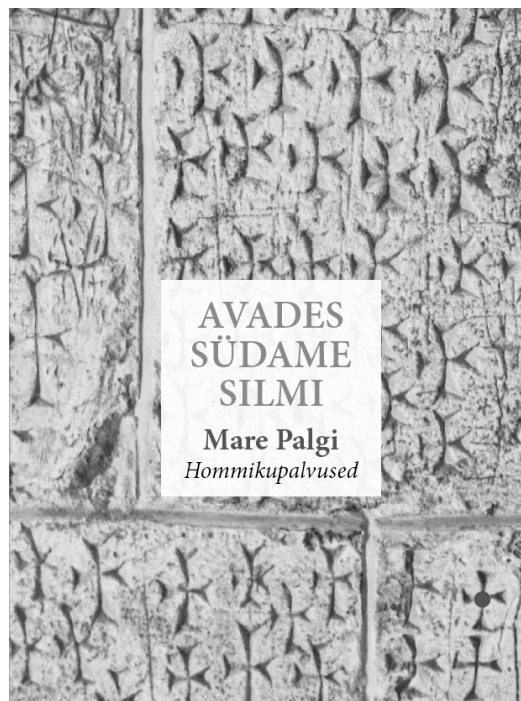
Raamatusoovitused

Mare Palgi „Avades südame silmi“

Varalahkunud Kose koguduse õpetaja hommikupalvused on koondatud kaunilt kujundatud raamatusse. Lugesin seda raamatut hommikuti selleks aega võttes. Mitte korraga ja kiirelt läbi, vaid igal hommikul üks palvus. Kuna palvused on kõik kõlanud Vikerraadios, siis oli ka minul lugedes kõrvus Mare hää. Raamatuga on kaasas ka CD-plaat, millelt on võimalik palvuseid kuulata.

See on kindlasti üks parimaid raamatuid, mida ma viimasel aastatel lugenud olen. Soe ja südamlik. Ääretult inimlik. Mõtlemapanev. Justkui aega maha keriv ehk siis annab aega juurde. Tekitab küsimuse - kuhu ma kiirustan? Aega on! Seda ei pea võtma, see lihtsalt on – seda tuleb tähele panna. Palvused on väga erinevad. Mõni on pisut noomiv, mõni paitav, mõni lohutav, mõni toetav – kuid nad kõik panevad mõtlema ning on oma olemuselt kosutavad.

Seda raamatut ei pea lugema õhtulektüürina või kiiresti ja järjest läbi. See on just selline raamat, mida tuleks hoida aknalaul, et hommikukohvi kõrvale lugeda, vaadata aknast välja ja mõtiskleda.

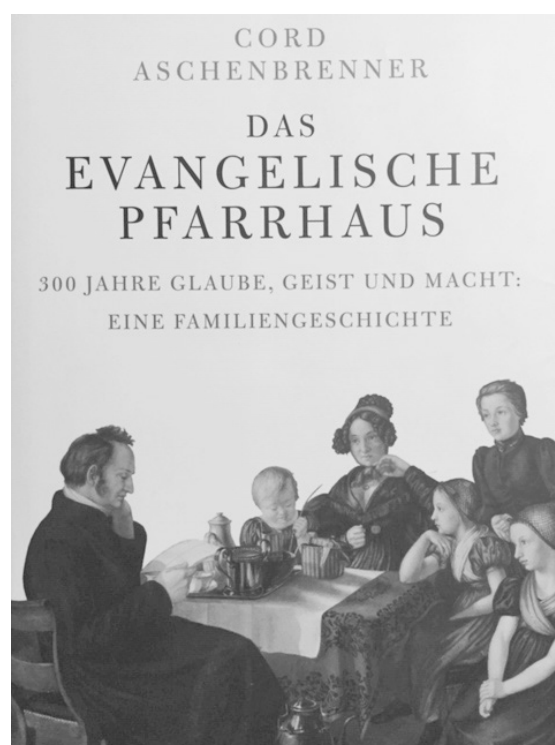

Cord Aschenbrenner „Das Evangelischse Pfarrhaus“ (eesti keeles „Pastoraat: ühe baltisaksa suguvõsa lugu“)

See raamat on midagi ajaloo huvilise hinge! Lugesin raamatut saksa keeles kohe, kui see ilmus. Täna on see ka eesti keeles saadaval. Tegemist on ühe olulise baltisaksa suguvõsaga, kelle hulgast tuli tohutult palju vaimulikke. Nende esiisa saabus Eestisse 18. sajandi keskel ning järglased elavad Eestis siiani. Viimane Eestis töötanud vaimulik oli Paul-Gerhard von Hoerschelmann, keda Hageri koguduses teatakse ka kui Konstantin Thomsoni kõige noorema tütre Eva poega. Paul-Gerhard on mitmeid kordi Hageris käinud. Hageri koguduse pasunakoor on külastanud ka Breklumi, kus Paul-Gerhard von Hoerschelmann praegu elab ning kus tegutseb sõpruspasunakoor.

Kahtlemata on selles raamatus oluline osa perekonnal, suurel sugupuul, mis justkui suure puuna hargneb üle Eesti laiali. Eestisse saabusvad 1768. aastal kaks venda, kes panevad aluse suursugusele perekonnale, kelle hulgast sirgub 9 generatsiooni jooksul lugematul hulgal vaimulikke, kes teenisid Kosel, Karusel, Tallinnas, Hageris, Saaremaal, aga ka Peterburis.

Siiski ei ole see ainult ühe perekonna lugu. Paralleelselt perekonnalooga on võimalik lugeda väga huvitavatest ajaloolistest sündmustest, saada osa erinevatest olukordadest, vaimulike igapäevaelust, eestlaste elust-olust, linna- ja maavaimuliku töö erinevustest jne. See on raamat, mis pani mind esimest korda mõtlema, mis asi on pastoraat? Sain samast raamatust ka vastuse ja teada, kust see kõik pärineb. Lisaks muidugi kogu see osa, mis räägib Hagerist. See puudutab. See on meie elav ajalugu. See on võimalus minna ajas tagasi ja väga huvitaval moel. Kiht kihi haaval on võimalik avastada seda kadunud

maailma, mis tegelikult polnud üldsegi nii ammu sinne argipäev.

Kui ajalugu oleks läinud 100 aastat tagasi teisiti, oleks...

Soovitusi jagas Sigrid Pöld

JÕULUOOTUSE MÕTTED

Jõulurahu tulgu koju -
väiksesse või suurde.
Leidku tee, et jõuda vaikselt
igäihe juurde.

Kuigi kõigil on nii kiire,
kohustused reas
Teadke, et üks jõuluangel
liigub meie seas.

Tähtsat sõnumit ta jagab,
kuula teda vaid.
Kingib lootust, kingib rõõmu,
mõtteid ilusaid!

JÕULUD

Kas Jõulud on mustad või valged
seda veel ette ei tea.
Tean vaid, et kuuse juures
on istuda üheskoos hea.

Jõululaulegi laulda
saab kirikus teiste seas.
Mõni neist pole veel selge,
paljude sõnad on peas.

Kujutlen taeva all ingleid
nii, nagu piibliloos oli.
Nendega koos tahan hüüda:
"Rõõmusta, jõululaps tuli!"

KÜÜNLASÄRAS

Jõuluküünla kallis sära
valgust annab minu toas.
Lumehelbeid väljas langeb
laternate valgusjoas.

Olen uue aasta hakul
nagu kuskil poolel teel.
Kõige uue lävepakul,
mida ma ei aima veel.

Tänan selle eest, mis olnud
aastal, mis sai mööda just.
Palun aastale, mis saabub,
Taevaisa õnnistust!

Heli Viht

Hageri koguduse lastekoorilt on ilmunud 10nda sünnipäeva puhul CD-plaat - "Taevaisa peopesal".

Plaadil kõlavad Pekka Simojoki lastelaulud, milles on kaastegevad mitmed solistid ning bänd.

Laulud on rõõmsameelsed, lustlikud, mõtlemapanevad ning kaasahaaravad. Tegemist on kogupere plaadiga, kus laulude sõnum puudutab nii väikest last, teismeikka jõudnud noort kui ka vanemaid.

CD plaat sobib kenasti jõulukingi kotti!

Plaati on võimalik osta Tallinnast Logose raamatupoest ja Misjonikeskusest, Tartust Pauluse raamatupoest ja Hageri kogudusest.

Koguduse teise poolaasta kroonika 2018

08.07 Jumalateenistuse pidas Erkki Juhandi. Leksioonid: Arne Mänd

15.07 Kolmanda pühapäeva kuulutustund. Jumalateenistuse pidas Erkki Juhandi. Leksioonid: Arne Mänd.

22.07 Jumalateenistuse pidas Erkki Juhandi. Leksioonid: Ester Lend

29.07 Jumalateenistuse pidas Erkki Juhandi. Leksioonid: Agu Kaljuste

Kell 19.00 Rapla Kirikumuusikafestivali kontsert Hageri palvemajas – Vennad Johansonid.

05.08 Jumalateenistuse pidas Erkki Juhandi. Leksioonid: Tõnu Lend

12.08 Leksioonid: Arne Mänd

19.08 Kolmanda pühapäeva kuulutustund. Jumalateenistuse pidas Erkki Juhandi. Leksioonid: Arne Mänd. Laulis ansambel Triskele

26.08 Jumalateenistuse pidas Erkki Juhandi. Leksioonid: Arne Mänd

02.09 Hageri kiriku aastapäev. Leksioonid: Arne Mänd

09.09 Leksioonid: Aivi Sepp. Orelimuusika Mai Mänd

15.09 Kell 14.00 Konverents "Vennastekogudus - kellele ja miks?" Ettekanded: Tartu Ülikooli õppejõud PhD Andres Andresen, Eesti Teaduste Akadeemia president Tarmo Soomere, EEVK vanem Eenok Haamer, lavastaja ja näitleja Anne Türrpu ja vennastekoguduse piiskop Friedrich Waas Saksamaalt.

Kell 18.00 Hageri palvemaja aastapäeva eelõhtu palvetund. Mängis pasunakoor

16.09 Hageri palvemaja 200. aastapäev.

Kell 10.00 Piiblitund: piiskop Joel Luhamets. Laulis koguduse segakoor, mängis pasunakoor.

Kell 12.00 Jumalateenistus kirikus. Jutlustas: piiskop Joel Luhamets. Leksioonid: Arne Mänd. Orelimuusika Mai Mänd Vahepeal kehakinnituseks tee ja võileivad. Kell 14.40 Pasunakoori kontsert palvemaja hoovis.

Kell 15.00 Palvemaja aastapäeva koosolek. Laulsid koguduse lastekoor ja kammerkoor Lambertus, mängis pasunakoor

23.09 Leksioonid: Arne Mänd. Orelimuusika – Kohila Koolituskeskuse muusikaõpilased

30.09 Kuldleeripäev. Leksioonid: Agu Kaljuste. Tromboonil Ervin Aigro, orelil Mai Mänd.

Kammerkoor Lambertus Juuru kirikus laulmas

07.10 Jumalateenistuse pidas Erkki Juhandi. Leksioonid: Lia Kaljuste. Laulis segakoor

14.10 Lõikustänapüha. Pühapäevakooli algus. Jumalateenistuse pidas Erkki Juhandi. Leksioonid: Marta Pöld. Laulis lastekoor

20.10 Kammerkoor Lambertus 25. Kontsert kell 18.00

21.10 Laulis Franciscus-koor Raumast

28.10 Leksioonid: Arne Mänd

02.11 Hingedepäeva orelimuusikaga hardushetk – organist Mai Mänd. Kavas J. Rheinberger, L. Boelmann, A. Pärt, R. Toi, T. Jürjo

04.11 Leksioonid: Arne Mänd. Orelimuusika, organist Mai Mänd

11.11 Isadepäev. Ristimispüha. Leksioonid: Väino Maasalu ja Luukas Nõlvak. Laulis lastekoor.

Kell 18.00 Hageri koguduse lastekoori CD „Taevasa peopesal“ esitluskontsert

18.11 Kolmanda pühapäeva kuulutustund – vastutajad Joel ja Kätlin Ots. Leksioonid: Aivi Sepp. Tromboonil Ervin Aigro, orelil Mai Mänd

25.11 Igaviku pühapäev ehk surnute mälestuspüha. Leksioonid: Elari Lend. Laulis koguduse segakoor

02.12 Esimene advent. Leeripäev. Leksioonid: leerilapsed. Laulis Merit Männiste

Kell 17.00 Advendiküünla süütamine Kohilas. Laulis kammerkoor Lambertus

09.12 Teine advent. Leksioonid: Jüri Vallsalu. Laulis koguduse segakoor

16.12 Kolmas advent. Kolmanda pühapäeva kuulutustund. Jumalateenistus. Musitseerisid Kohila Koolituskeskuse muusikaõpilased

19.12 kell 19.00 Liisi Koikson'i ja Jaan Tätte jõulukontsert „Kui mu süda sõnadeks saab“

20.12 kell 15.00 Politsei- ja Piirivalveameti Lääne prefektuuri jõuluaja kontsert-jumalateenistus

21.12 Kohila Mõisakooli jõulujumalateenistus

23.12 Neljanda advendi jumalateenistus. Kammerkoor Lambertus Tallinna Mähe Baptistikoguduses laulmas

24.12 Jõululaupäev.

16.00 Jõuluõhtu jumalateenistus. Laulab kammerkoor Lambertus, mängib pasunakoor

18.00 Jõuluõhtu jumalateenistus. Laulab segakoor

25.12 Esimene jõulupüha. Jõulupüha perejumalateenistus. Laulab lastekoor

26.12 Teine jõulupüha. Kell 12 Heategevuslik jõulukontsert. Kontserdil musitseerivad Kohila Mõisakoori pere ja ansambel TULI TAEVAST.

30.12 Jumalateenistus

31.12 Vana-aasta õhtu jumalateenistus

Märkus: Kui pole märgitud teisiti ja oli nn. tavaline pühapäev, siis toimus alati jumalateenistus ja jutlustas õpetaja Jüri Vallsalu. Orelil organist Mai Mänd.

TEATED

EELK Kirikukogu otsusega on soovitatav igaaastane
LIIKMEANNETUS 1% INIMESE SISSETULEKUST
NÄIDIS:

Kuu sissetulek:	Liikmeannetus aastas:
100.-	12.-
200.-	24.-
500.-	60.-
800.-	96.-

- * Igaaastane liikmeannetus on koguduse liikme kohustus oma koguduse ees.
- * Liikmeannetust on võimalik tasuda ka osade kaupa
- * Liikmeannetust on võimalik tasuda sularahas koguduse kantseleis või pangalaenukaardiga koguduse pangaarvele. Sularahaga tasumise puhul saab inimene sellekohase kviitungi.
- * Koguduse pangaarve: SEB, a/a EE311010802003930006
- * Pangas on võimalik teha vastav leping, et pank ise kannab liikmeannetuse kokkulepitud sagedusega kogudusele üle.
- * Ülekandele tuleb märkida, kelle eest ja mis perioodi eest liikmeannetus tehakse.
- * Liikmeannetuselt on võimalik saada järgmisel aastal maksuametilt tulumaksu osa tagasi. Kasutage seda võimalust.
- * Vajaduse korral annab kogudus sellekohase tõendi.

Koguduse juhatus tänab kõiki, kes on oma annetusega kogudust toetanud.

LEERIKURSUSED

Kevadine leerikursus algab 6. aprillil 2019. a.
Leeritunnid toimuvad laupäeviti kell 10-12
Hageri kogudusemajas.
Leeripäev on esimesel nelipühäl, 9. juunil.

Sügisleer algab septembrikuus ja konfirmatsioon on 1. advendiaja pühapäeval.

Leerikursustel osalemise soovist andke teada koguduse õpetajale
tel 56453660 või e-postiga hageri@eelk.ee

Jumalateenistused Hageris
pühapäeviti algusega kell 12.00

*

Jumalateenistused Sakus
pühapäeviti algusega kell 15.00

*

Iga kuu kolmandal pühapäeval 10.30 **kuulutuse tund** kirikus

*

Pühapäevakoolitunnid toimuvad Hageris
alates Lõikustänapühast Emadepäevani iga kuu teisel ja neljandal pühapäeval algusega kell 12.00. kogudusemajas.
Info Lia Kaljuste tel: 56914663
Mikk Liblik tel: 53450486

Jumalateenistuse ajal saavad lapsed olla Kiriku Läänetiiva
rõdualuses lastetoas

*

Koguduse segakoor
info Anne Maasalu tel: 53051981
Aivi Otsnik tel: 5163346

Koguduse kammerkoor "Lambertus", info
Sigrid Pöld tel: 5214339
Merle Liblik tel: 5545727

Koguduse lastekoor, info
Sigrid Pöld 5214339, Merle Liblik 5545727

Koguduse puhkpilliorkester, info
Joel Ots tel: 56622896

Muusikakollektiividesse oodatakse rõõmsalt kaasa lööma!

RAAMATUKOGU

Raamatukogu on avatud iga kuu 2. ja 4. pühapäeval enne
jumalateenistust kella 10.30 – 11.45.
Suvel raamatukogu puhkab kuni oktoobrini.

Infolehe "Hageri Kirik" koostajad ootavad ettepanekuid ja kaastööd järgmise lehenumbri valmistamiseks.
Samas tänavad kõiki, kes käesoleva numbri valmimisele kaasa aitavad.
Lehe koostasid: Aivi Sepp (aivi.sepp17@gmail.com) ja Juhan Pöld (juhan.pold@gmail.com)
Küljendus ja kujundus: Aivar Kaseste. Trükkikoda: **KATARIINA** **PRINT**

EELK Hageri Lambertuse kogudus
Registr. nr: 80209464
A/a EE311010802003930006
www.eelk.ee/hageri, hageri@eelk.ee

Koguduse kantselei: Hageri kirikla,
Raplamaa 79701
Tel. 4836121 ja 56453660 (õpetaja)